

[Alfred Hansen]

indhold, der bestemmer undervisningens forløb. Enhver ting, der bliver taget op, stof, der bliver gennemgået, knyttes der naturligvis i langt de fleste tilfælde mundtlige kommentarer til. Der udspinder sig en debat mellem lærere og elever, og man drøfter ikke bare parcelhusejere, båd og bil, men man drøfter også storbyens problemer.

Børnene er – og lykke for det – særdeles godt orienteret, og de lader sig ikke nøje med en slags indoktrinering fra læreren eller, sagt på en anden måde, enetale fra læreren. Det er et samspil, der er en dialog i gang, og det synes jeg er en værdifuld udvikling i den danske folkeskole.

Folkeskolen er ikke en erhvervsskole. Man skal derfor ikke uddanne børnene til en fremtidig livsstilling, men folkeskolen er det offentliges tilbud om at bibringe børnene kundskaber, som skaber rammerne for et miljø, hvor børnene befinder sig godt, og hvor der gives mulighed for at udfolde sig både individuelt og i fællesskab. Det er vigtigt, at eleverne får en basisviden, som sætter dem i stand til at fornemme tingenes sammenhæng, deri er jeg helt enig i venstresocialisternes oplæg. Det er nødvendigt, at de får mulighed for at se tingene i sammenhæng, for at de bedre kan foretage en vurdering og en udvælgelse af de fagområder, som har deres interesse, og som kan tilfredsstille deres behov.

I den afsporede indoktrineringsdebat, hvad enten den er af højreorienteret eller venstreorienteret observans, overser man ligesom totalt det forhold, at ingen skoleelev kun undervises og præges af én bestemt lærer, men derimod af mange lærere i hele skoleforløbet. I forbindelse med en eventuel påvirkning af eleverne gælder også på dette område den fysiske lov om aktion og reaktion, tryk avler modtryk.

Myndighederne må naturligvis altid være på vagt over for eventuelle indoktrineringsforsøg, men jeg synes, det er lige så vigtigt, at ingen meninger, ingen holdninger og ingen synspunkter bliver undertrykt. Skolen er imidlertid et spejl af samfundet, og det vil være naivt at forestille sig en problemfri tilværelse inden for skolens porte, når alle ved, at tilværelsen udenfor er præget af mangfoldige sociale og menneskelige problemer.

Folkeskolen trænger hverken til revolutionerende eksperimenter eller reaktionær ind-

griben, men derimod til folketingets forståelse for, at elever, forældre og lærere har de bedste forudsætninger for i skøn samdrægtighed at løse problemerne dér, hvor de opstår. Det må folketinget give dem ro til. Myndighedernes opgave bliver så at give dem de nødvendige økonomiske midler, så f. eks. klassekvotienten, som jeg tidligere har nævnt, i navnlig de første skoleår kan nedsættes, og man må stile efter mindre skoleenheder.

Jeg tror, det er vigtigt med denne debat for ligesom at få slået fast, hvordan holdningen i folketinget er. Der har med meget barske ord fra hr. Steen Folke været givet nogle kommentarer til hr. Erhard Jakobsens skolepolitiske opfattelse. De to politikeres skolepolitiske opfattelser er på de fleste områder diametralt modsatte, men de har forstået at publicere deres synspunkter på en sådan måde, at de gennem deres optræden og deres udtalelser har formået at tækkes navnlig TV, som har set en stor opgave i, selv om de to politikere repræsenterer forholdsvis få vælgere i dette land, at tækkes dem på en sådan måde, at de mange gange har haft mulighed for at publicere deres skolepolitiske synspunkter. Det er, som om man i hele publiceringsprocessen vedrørende, hvad folketingsmedlemmerne står for, ofte fra mediernes side falder over ganske bestemte personer, som gang på gang får lov til at sige, hvad de står for, selv om det er en kendsgerning, at langt de fleste medlemmer af folketinget repræsenterende langt den største del af befolkningen meget sjældent får mulighed for at kommunikere til borgerne, hvad de står for. Det kan man beklage, men konstatere det det må man.

Jeg synes også, det var interessant i oplægget fra venstresocialisterne at se, hvordan de angreb, at man i regneundervisningen skal arbejde med begreber som aktier og obligationer, som om man derigennem ville opdrage dem til at blive kuponklippere og spekulanter. Det er jo nu engang sådan, at aktier og obligationer indgår som en del af vort penge-system, og det kan være meget relevant for børnene, hvis de engang skulle få lyst til at købe et hus, at de så ved, hvordan tingene hænger sammen. Det har jo noget med det omgivende samfund at gøre, og jeg har i og for sig indtryk af, at venstresocialisterne ønsker at åbne derudtil.

Et andet begreb, som man meget ofte opererer med fra venstre side her i salen, er be-